

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DNR-70-146(19)/11/12/BZ

Warszawa, dn. 12 stycznia 2012 r.

DECYZJA DNR-1/3/2012

Na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 20, poz. 106 oraz z 2011 r., Nr 63, poz. 322 i Nr 102, poz. 586), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa sukienki beżowo-złotej (wzrost 92 cm) wprowadzonej na polski rynek przez przedsiębiorców Jadwigę Dziakiewicz i Miłosława Dziakiewicz, prowadzących działalność gospodarczą pod nazwą „DIM” PPHU w Łodzi Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorcy wyeliminowali zagrożenia stwarzane przez ten produkt i umarza postępowanie administracyjne.

Uzasadnienie

Pismem z dnia 17 sierpnia 2011 r. Kujawsko-Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (UOKiK) protokół wraz z aktami kontroli dotyczący sukienki beżowo-złotej (wzrost 92 cm), zwanej dalej „sukienką”, wprowadzonej na rynek przez przedsiębiorców Jadwigę Dziakiewicz i Miłosława Dziakiewicz, prowadzących działalność gospodarczą pod nazwą „DIM” PPHU w Łodzi.

Sukienka w odcieniu beżowo-złotym jest przeznaczona dla małych dziewczynek (92 cm). Sukienka jest z tyłu rozpinana na zamek z tworzywa sztucznego i posiada podszewkę. Górną część sukienki uszyto z koronki, natomiast dolna część wykonana została z gładkiego materiału. W talii sukienki wszyty został szeroki pasek, na którym umieszczono kokardę. W talii sukienki zostały wszyte dwie szarfy o szerokości około 4 cm, przeznaczone do wiązania

ubrania z tyłu. Mierzona od punktu wiązania długość szarf (części zwisających) wynosi około 530 mm. Szarfy zwisają poniżej krawędzi ubrania.

W trakcie kontroli przeprowadzonej w sierpniu 2011 r. u przedsiębiorcy Dominiki Bubacz, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą „Hurtownia Odzieży ADO” Dominika Bubacz w Bydgoszczy, inspektorzy reprezentujący Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej poddali sukienkę ocenie bezpieczeństwa i badaniom organoleptycznym w oparciu o przepisy ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 20, poz. 106 oraz z 2011 r., Nr 63, poz. 322 i Nr 102, poz. 586), z uwzględnieniem wymagań rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 kwietnia 2004 r. w sprawie bezpieczeństwa i znakowania produktów włókienniczych (Dz. U. Nr 81, poz. 743 z późn. zm.) oraz wymagań normy PN-EN 14682:2009 *Bezpieczeństwo odzieży dziecięcej – Sznury i sznurki ściągające w odzieży dziecięcej – Specyfikacja*.

W wyniku przeprowadzonych badań organoleptycznych inspektorzy Inspekcji Handlowej stwierdzili, iż produkt może stwarzać zagrożenie dla użytkowników z uwagi na przysycie w pasie sukienki zwisających poniżej krawędzi ubrania szarf, których długość przekracza 360 mm. Powyższe może być przyczyną nieszczęśliwych wypadków (np. poważnego stłuczenia, wstrząśnienia mózgu, długotrwałej utraty przytomności) wskutek zaczepienia się ubrania o element wyposażenia placu zabaw dla dzieci lub poruszającego się obiektu np. roweru lub karuzeli. Zgodnie z wymaganiami pkt 3.4.3 normy PN-EN 14682:2009, w przypadku małych dzieci, paski i szarfy przeznaczone do wiązania z tyłu ubioru są dozwolone pod warunkiem, że gdy są rozwiązane, długość części zwisających mierzona od punktu wiązania nie będzie większa niż 360 mm ani nie będą zwisały poniżej krawędzi ubioru.

W związku z tym, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie w tej sprawie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), pismem z dnia 13 września 2011 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorców Jadwigę Dziakiewicz i Miłosława Dziakiewicz, prowadzących działalność gospodarczą pod nazwą „DIM” PPHU w Łodzi (strony postępowania) o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa przedmiotowej sukienki. Dodatkowo, w drodze postanowienia z dnia 16 września 2011 r., wydanego na podstawie art. 22 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes

UOKiK wyznaczył stronom termin 21 dni od dnia otrzymania powyższego postanowienia na wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkty będące przedmiotem postępowania. Ponadto, poinformował strony postępowania, że w celu wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez kwestionowane sukienki niezbędne jest podjęcie natychmiastowych działań zarówno w stosunku do produktów, które nie zostały wprowadzone na rynek, jak i do produktów już wprowadzonych na rynek. W opinii Prezesa UOKiK, z uwagi na stwarzane przez produkty zagrożenia, takim działaniem powinno być odebranie od dystrybutorów produktów będących przedmiotem postępowania lub uzyskanie ich oświadczeń o nieposiadaniu sukienek, a także np. dowodów zniszczenia tych produktów albo dowodów ich zwrotu do dostawcy. Strony postępowania mogły również zaproponować inny sposób wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez produkty będące przedmiotem postępowania pod warunkiem, że sposób ten zostanie zaakceptowany przez Prezesa UOKiK. Jednocześnie, organ nadzoru wezwał strony do określenia liczby kwestionowanych produktów wprowadzonych na rynek, wskazania okresu, w jakim były one wprowadzane do obrotu oraz dostarczenia pełnej listy dystrybutorów sukienek. Dodatkowo, organ nadzoru zwrócił się z prośbą o określenie roli, jaką pełnią strony postępowania w obrocie kwestionowanymi produktami.

Pismem z dnia 5 października 2011 r. strony postępowania wskazały Prezesowi UOKiK propozycję wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez produkty będące przedmiotem toczącego się postępowania. Strony zaproponowały, iż poinformują dystrybutorów o wadach produktów i konieczności ich zwrotu, dokonają poprawek sukienek zgodnie z wymaganiami normy PN-EN 14682:2009 poprzez skrócenie szarf do wymaganej długości oraz opracują skierowaną do konsumentów informację o zagrożeniach stwarzanych przez produkty, przekażą ją dystrybutorom w celu dotarcia do użytkowników, a także umieszczą taki komunikat w swoim punkcie sprzedaży. Jednocześnie, strony zgodziły się z dokonaną przez organ nadzoru oceną bezpieczeństwa sukienki i wyjaśniły, że niezwłocznie po otrzymaniu postanowienia Prezesa UOKiK podjęły działania zamierzające do zminimalizowania zagrożeń i usunięcia nieprawidłowości produktu. Strony wskazały, iż poinformowały swoich dystrybutorów o wadliwości sukienek oraz zobowiązały ich do natychmiastowego wycofania produktu z oferty handlowej. Ponadto, strony zwróciły się do swoich kontrahentów z prośbą odesłania im kwestionowanych sukienek. Dodatkowo, strony poinformowały organ nadzoru, iż na ich stanie magazynowym znajduje się 5 sztuk sukienek z ogólnej liczby 20 wyprodukowanych jednorazowo egzemplarzy. Jednocześnie, strony przekazały Prezesowi

UOKiK dokumentację fotograficzną obrazującą sposób i efekt usunięcia wad sukienki poprzez skrócenie szarf.

Pismem z dnia 13 października 2011 r. Prezes UOKiK poinformował strony postępowania, że zaakceptował sposób wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez sukienki polegający na skróceniu szarf przeznaczonych do wiązania w taki sposób, aby docelowo długość części zwisających mierzona od punktu wiązania nie przekraczała 360 mm i aby nie zwisały poniżej krawędzi sukienki. Jednocześnie, wezwał strony do przedłożenia stosownego materiału dowodowego potwierdzającego podjęcie działań naprawczych, tj. faktur korygujących VAT świadczących o odebraniu od kontrahentów sukienek bądź ich oświadczeń potwierdzających fakt odesłania produktu w celu jego ulepszenia przez strony lub oświadczeń o nieposiadaniu sukienek na stanie magazynowym. Jednocześnie, organ nadzoru podkreślił, iż działania naprawcze powinny zostać podjęte również wobec 5 sztuk produktów, które nie zostały jeszcze wprowadzone na rynek i pozostają na stanie magazynowym stron. Dodatkowo, organ nadzoru wezwał strony do przekazania faktur sprzedaży VAT świadczących o wprowadzeniu na rynek 15 sztuk produktów.

W odpowiedzi na powyższe, pismem z dnia 5 listopada 2011 r. strony postępowania poinformowały Prezesa UOKiK, iż ich kontrahenci zostali zawiadomieni telefonicznie i pisemnie o zagrożeniach stwarzanych przez sukienki oraz o konieczności ich natychmiastowego wycofania z oferty handlowej. Ponadto, kontrahenci otrzymali też informację zawierającą opis zagrożeń stwarzanych przez sukienki przeznaczoną do wystawienia w punktach sprzedaży, umożliwiającą zwrot kwestionowanych produktów do producenta. Strony wskazały, że umieściły powyższy komunikat również w swoim punkcie sprzedaży w widocznym miejscu. Na dowód powyższego strony przedstawiły kopie pism skierowanych do trzech przedsiębiorców (tj. dwóch bezpośrednich dystrybutorów oraz przedsiębiorcy, który nabył kwestionowane sukienki od jednego z dystrybutorów stron postępowania), którym dostarczane były ich sukienki wraz z potwierdzeniami nadania. Jednocześnie, strony poinformowały, iż aktualnie – w wyniku dokonanych przez kontrahentów zwrotów 12 sztuk sukienek – na ich stanie magazynowym znajduje się 17 z 20 wyprodukowanych egzemplarzy sukienek. Strony przedłożyły również faktury korygujące świadczące o zwrocie sukienek przez dwóch przedsiębiorów. Ponadto wyjaśniły, iż na trzy sztuki produktu, wynikające z różnicy między wyprodukowanymi a znajdujących się na stanie magazynowym stron sukienkami, składają się dwa egzemplarze sprzedane indywidualnym konsumentom na paragony oraz pojedyncza sztuk zabezpieczona podczas kontroli przez inspektorów Inspekcji Handlowej. Strony wskazały, że wszystkie 17 sztuk

sukienek pozostających na ich stanie magazynowym zostało poprawionych w sposób zaakceptowany przez Prezesa UOKiK. Strony poinformowały, iż długość skróconych szarf wynosi po poprawkach 30 cm od punktu wiązania i nie zwisają one poza dolną krawędź sukienki, na dowód czego przekazały dokumentację fotograficzną udoskonalonego produktu. Dodatkowo, strony wskazały, że sukienki zostały wyprodukowane w lutym 2011 r. w jednorazowej serii liczącej 20 sztuk. Tak mała ilość wyprodukowanych produktów wynikała – zgodnie z oświadczeniem stron – z faktu, iż sukienki były modelami pokazowymi, które ze względu na brak zainteresowania klientów nie stały się przedmiotem dalszej produkcji. Strony wskazały, że do chwili obecnej nie zgłosili się indywidualni nabywcy dwóch sztuk sukienek sprzedanych na paragony w celu dokonaniu ich zwrotu.

Pismem z dnia 10 listopada 2011 r. Prezes UOKiK poinformował strony, iż aby zakończyć toczące się postępowanie niezbędne jest uzupełnienie przekazanego materiału dowodowego. W związku z powyższym, organ nadzoru ponownie wezwał strony do przekazania faktur sprzedaży VAT świadczących o wprowadzeniu na rynek 15 sztuk produktów.

Jednocześnie, pismem z dnia 10 listopada 2011 r. Prezes UOKiK zwrócił się do jednego z dystrybutorów stron postępowania z prośbą o wskazanie, czy został poinformowany o wadach produktu i możliwości jego zwrotu celem ulepszenia. Prezes UOKiK wezwał przedsiębiorcę także do poinformowania, ile sztuk sukienek zakupił oraz czy posiada w swojej ofercie handlowej te produkty. Ponadto, organ nadzoru wezwał do przekazania faktur VAT potwierdzających zakup tych sukienek. Na powyższe pismo Prezes UOKiK nie otrzymał odpowiedzi (przesyłka została zwrócona organowi nadzoru po dwukrotnym awizowaniu z adnotacją „zwrot nie podjęto w terminie”).

Pismem z dnia 24 listopada 2011 r. strony postępowania - w uzupełnieniu przekazanego uprzednio materiału dowodowego – przedłożyły Prezesowi UOKiK faktury sprzedaży sukienki, potwierdzające sprzedaż łącznie 13 egzemplarzy produktu dystrybutorom oraz dwa paragony świadczące o sprzedaży dwóch sztuk sukienki indywidualnym nabywcom. Jednocześnie wyjaśniły, iż pierwszy z kontrahentów zakupił łącznie trzy egzemplarze sukienki, które odsprzedał dalszemu dystrybutorowi, u którego przeprowadzona została kontrola przez Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej. W toku tej kontroli jedna sztuka sukienki została zabezpieczona, pozostałe dwie zostały zwrócone stronom postępowania. Natomiast drugi z kontrahentów stron zakupił łącznie 10 sztuk sukienek i cała ta ilość została zawrócona stronom.

Pismem z dnia 19 grudnia 2011 r. organ nadzoru poinformował strony o przysługującym im prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów oraz zgłoszonych żądań. Strony postępowania nie skorzystały z przysługujących im praw.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorcy Jadwiga Dziakiewicz i Miłosław Dziakiewicz, prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą „DIM” PPHU w Łodzi wprowadzili sukienki na polski rynek i są producentami w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w związku z czym ponoszą odpowiedzialność za bezpieczeństwo produktów wprowadzonych na rynek na zasadach określonych w tej ustawie. Na każdym egzemplarzu produktu znajduje się etykieta zawierająca m.in. dane stron postępowania o treści: „P.P.H.U. „DIM” Jadwiga i Mirosław Dziakiewicz, ul. Beskidzka 152A, 91-610 Łódź, tel/fax 42 65 65 300”. Ponadto, strony w oświadczeniu z dnia 5 października 2011 r. przyznały, że pełnią rolę producentów w obrocie kwestionowanych sukienek.

Podmiotem, na którego przepisy ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów nakładają szczególne obowiązki jest przede wszystkim producent produktu. Zgodnie z art. 10 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 w/w ustawy, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym użytkowaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Oceniając bezpieczeństwo produktu, zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt 3 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, uwzględnia się również wygląd produktu, jego oznakowanie, ostrzeżenia i instrukcje dotyczące jego użytkowania oraz wszelkie inne udostępniane konsumentowi wskazówki lub informacje dotyczące produktu. Zgodnie z art. 5 ust. 1 w/w ustawy produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4, nie jest produktem bezpiecznym.

W wyniku przeprowadzonych badań organoleptycznych inspektorzy Inspekcji Handlowej stwierdzili, iż z uwagi na przyszyte w pasie sukienki zwisających poniżej krawędzi ubrania szarf, których długość wynosi 530 mm, może ona stwarzać zagrożenie dla

użytkowników. Zastosowane przez producentów rozwiązanie może być przyczyną nieszczęśliwych wypadków (np. poważnego stłuczenia, wstrząśnienia mózgu, długotrwałej utraty przytomności) wskutek zaczepienia się ubrania o element wyposażenia placu zabaw dla dzieci lub poruszającego się obiektu np. roweru lub karuzeli. Zgodnie z wymaganiami pkt 3.4.3 normy PN-EN 14682:2009, w przypadku małych dzieci, paski i szarfy przeznaczone do wiązania z tyłu ubioru są dozwolone pod warunkiem, że gdy są rozwiązane, długość części zwisających mierzona od punktu wiązania nie będzie większa niż 360 mm ani nie będą zwisały poniżej krawędzi ubioru.

Mając na uwadze powyższe, Prezes UOKiK zwrócił uwagę stronie postępowania na konieczność wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez produkt, wskazując rodzaj działań oraz termin na ich podjęcie.

Zgodnie z art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

W toku prowadzonego przez Prezesa UOKiK postępowania administracyjnego jego strony – przedsiębiorcy Jadwiga Dziakiewicz i Miłosław Dziakiewicz, prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą „DIM” PPHU w Łodzi – podjęły działania mające na celu usunięcie zagrożeń stwarzanych przez produkty będące jego przedmiotem. Podkreślić należy, iż strony postępowania wyprodukowały w lutym br. jednorazowo (jako model pokazowy) łącznie 20 egzemplarzy kwestionowanych sukienek. Z tej ilości 15 sztuk sukienek zostało wprowadzonych na rynek, zaś pięć sztuk pozostało na stanie magazynowym stron. Zgromadzony w toku postępowania materiał dowodowy jednoznacznie wskazuje, iż strony odebrały od swoich kontrahentów łącznie 12 sztuk sukienek (na dowód czego przedstawiły faktury korygujące VAT), które wraz z pięcioma sztukami produktu pozostającymi na ich stanie magazynowym zostały udoskonalone zgodnie z wytycznymi zawartymi w normie PN-EN 14682:2009 *Bezpieczeństwo odzieży dziecięcej – Sznury i sznurki ściągające w odzieży dziecięcej – Specyfikacja*. W toku niniejszego postępowania strony przekazały bowiem Prezesowi UOKiK propozycję udoskonalenia produktu polegającą na skróceniu szarf przeznaczonych do wiązania sukienki w taki sposób, aby docelowo długość części zwisających mierzona od punktu wiązania nie przekraczała 360 mm i aby nie zwisały poniżej krawędzi sukienki, co zostało przez organ nadzoru zaakceptowane jako wystarczające do wyeliminowania zagrożeń, na jakie narażeni byli najmłodsi konsumenci. W wyniku dokonanych przez strony działań naprawczych udoskonalonych zostało 17 z 20 wyprodukowanych produktów. Pozostałe dwie sukienki zostały nabyte przez

indywidualnych użytkowników na podstawie paragonów i nie zostały zwrócone stronom w wyniku umieszczenia przez nie komunikatu o możliwości ich zwrotu. Dodatkowo, wskazać należy, iż bezpieczeństwo ulepszanego produktu potwierdziła przekazana przez strony dokumentacja fotograficzna.

Przedstawione przez strony postępowania dowody świadczące o udoskonaleniu produktu, w opinii Prezesa UOKiK są wiarygodnie i wystarczające do uznania, że strony postępowania - przedsiębiorcy Jadwiga Dziakiewicz i Miłosław Dziakiewicz, prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą „DIM” PPHU w Łodzi - wyeliminowały zagrożenia stwarzane przez kwestionowane produkty. Dokonując analizy materiału dowodowego zgromadzonego w toku postępowania, w tym dokumentacji fotograficznej przekazanej przez strony postępowania, Prezes UOKiK uznał za wiarygodne, iż na rynku nie występuje już zakwestionowana wersja sukienek, a w wyniku dokonanych zmian konsumentom oferowany jest produkt spełniający wymagania bezpieczeństwa.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie:

Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, w związku z art. 26 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, od niniejszej decyzji stronie nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z niniejszej decyzji może, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Nadzoru Rynku

Anna Mazurak

Otrzymuje:

1. Jadwiga Dziakiewicz
„DIM” PPHU
ul. Beskidzka 152 A
91-610 Łódź

2. Mirosław Dziakiewicz
„DIM” PPHU
ul. Beskidzka 152 A
91-610 Łódź